Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26215
Copyright: Admont, Benediktinerstift

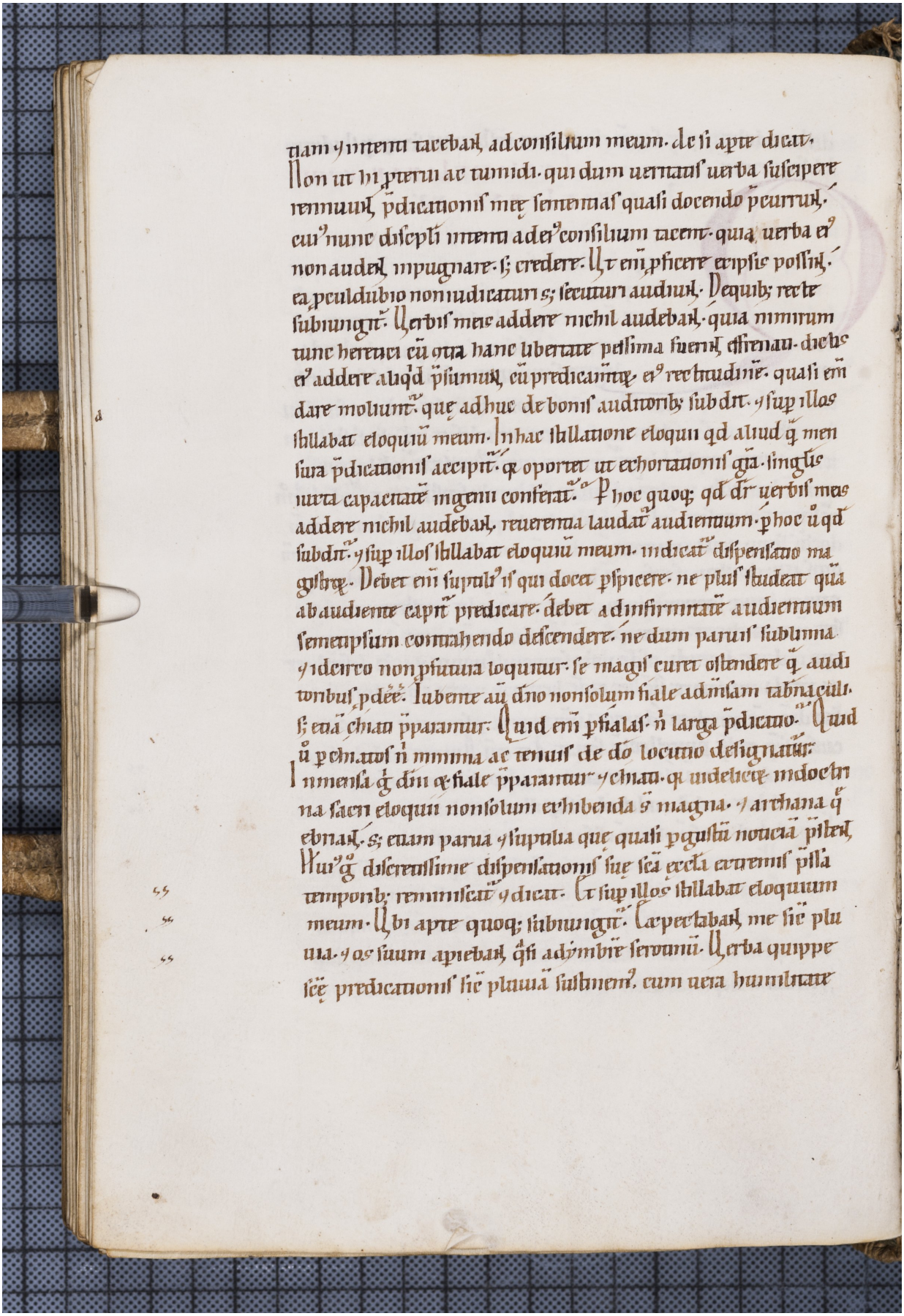

tiam ⁊ mentem tacebat, ad consilium meum. de si apte dicat.
Non ut hi pterui ac tumidi. qui dum uernant uerba suscipere
renuunt, pdicationis mę semenias quasi docendo pcurrunt,
cui nunc discipli mentem ad eo consilium tacent. quia uerba eo
non audent impugnare. s; credere. Ut enim pficere ecipsis possint.
ea peuldubio non iudicatum s; secutum audiunt. Dequib; recte
subiungit. Uerbis meis addere nichil audebant. quia nimirum
tunc heretici cū ora hanc libertate pessima fuerint effrenau. dictis
eo addere aliqd psumunt, cū predicantę eo rectitudinē. quasi eum
dare molunt. quę adhuc de bonis auditoribus subdit. ⁊ sup illos
stillabat eloquiū meum. In hac stillatione eloqui qd aliud q̄ men
sura pdicationis accipit. q̄ oportet ut exhortationis qua. singlis
iuta capacitate ingenii conferat. Phoc quoq; qd dr uerbis meis
addere nichil audebant, reuerentia laudat audientium. phoc ūqd
subdit. ⁊ sup illos stillabat eloquiū meum. indicat dispensatio ma
gistri. Debet enim superioris qui docet pspicere. ne plus studeat qua
ab audiente capit predicare. debet ad infirmitate audientium
semetipsum commitendo descendere. ne dum parum sublimia
⁊ idcirco non pfectua loquitur. se magis curet ostendere q̄ audi
toribus pdeē. Iubente au dno non solum fiale ad imsam tabnaculi.
s; etiā chiam pparantur. Quid enim phialas n̄ larga pdicatio. Quid
ū pchiatos n̄ minima ac tenuis de do locutio designatur.
Immensa ḡ dim q̄ fiale pparantur ⁊ chiam. q̄ indelicet indoctri
na sacri eloqui non solum exhibenda s magna. ⁊ arcana q̄
exhibit. s; etiam parua ⁊ superflua quę quasi pgustū noticia pbet.
Hui ḡ discretissime dispensationis suę sci ecclia exercuit pstā
temporib; reminiscit ⁊ dicit. Et sup illos stillabat eloquium
meum. Ubi apte quoq; subiungit. Expectabant me sicut plu
uia. ⁊ os suum apiebant, q̄si ad imbrē serotinū. Uerba quippe
scē predicationis sicut pluuia sublimem. cum uera humilitate